

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/262 /2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

257/2011. (IX. 14.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. május 11-én, postai úton előterjesztett **panaszát** a 2011. szeptember 14-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. május 11-én, postai úton terjesztette elő a panaszbeadványát, amelyben 2011. május 4-én vele szemben foganatosított rendőri intézkedést és az alkalmazott kényszerítő eszközt kifogásolta.

II.

A panaszos a panaszbeadványában előadta, hogy 2011. május 4-én V. község belterületén közlekedett kerékpárjával, amikor két rendőr igazoltatta. Az intézkedés során elismerte, hogy korábban alkoholt fogyasztott (2 dl sört és 0.03 dl pálinkát). A rendőrök vele szemben alkoholszondát alkalmaztak, majd ezt követően „személyi motozás” alá vonták. Ezután megbilincsték és elvitték vér- és vizeletvételekre. A panaszos nem érti, hogy miért volt szükség erre az intézkedésre és a kényszerítő eszköz alkalmazására, amikor ő együttműködött a rendőrökkel, elismerte, hogy alkoholt fogyasztott, sőt a fizikai jellemzői sem teszik indokolttá az intézkedést (152 cm magas, 52 kg, 72 éves). A jogairól a rendőrök nem tájékoztatták, a részére átadott igazolás olyan adatokat tartalmaz, ami álláspontja szerint nem felelt meg a valóságnak. A panaszos úgy érzi, hogy sértő és megalázó volt a vele szemben

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

tanúsított intézkedés. Kifogásolta még, hogy nem volt nála a szemüvege, és ezért nem tudta elolvasni, hogy mit iratnak vele alá.

II.

A panasz kivizsgálása során – a tényállás pontosabb megismerése érdekében – a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül a H. Városi Rendőrkapitányság vezetőjéhez, és kérte, hogy nyilatkozzanak a tekintetben, hogy történt-e a helyszínen rendőri intézkedés, illetve a rendőrök milyen jogszabályi felhatalmazás és információk alapján intézkedtek.

A rendőrség a megkeresésre válaszul az alábbi iratokat bocsátotta rendelkezésre.

1) A V. Települési Rendőrőrs parancsnoka a 09030-105/19/2011/p. számú, 2011. június 18-án kelt jelentésében előadta, hogy a rendőrőrs közterületi állományából F. I. r. törzsőrmester, valamint F. P. r. törzsőrmester 2011. május 4-én gépkocsizó járőrszolgálatot látott el V. település közigazgatási területén a szolgálati személygépkocsival.

Szolgálatuk teljesítése során 15 óra 40 perckor V. Település, A. E. utcán intézkedés alá vonták a fenti útszakaszon a kerékpárjával - szemmel láthatóan - bizonytalanul közlekedő panaszost, oly módon, hogy F. I. r. törzsőrmester (járőrvezető) a többször módosított a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5) KPM-BM együttes rendelet (továbbiakban: KRESZ) 6. §-ban meghatározottak szerint szabályos „állj” karjelzést adott az intézkedés alá vont személy számára, és másik kezével jelezte a megállás helyét is.

A fenti jelzést észlelve a panaszos kerékpárjával a r. törzsőrmester által megjelölt helyen megállt, melynek során irányjelzési szándékát, a KRESZ 29. §-ban foglaltakat megszegve elmulasztotta jelezni.

A megállást követően F. I. r. törzsőrmester, mint az intézkedés vezetője a panaszosnak a napszaknak megfelelően köszönt, tisztelgett, illetőleg azonosító száma megadását követően nevezett személlyel közölte, hogy vele szemben a rendőri intézkedésre személyazonosság megállapítása, valamint ittasság ellenőrzése végett kerül sor. A fentieket a panaszos megértette, tudomásul vette. Ezzel egyidejűleg a másik r. törzsőrmester a biztonsági háromszöget felvéve az intézkedést biztosította.

A fentieket követően F. I. r. törzsőrmester a panaszost személyazonosságának igazolására szólította fel, melynek a panaszos személyazonosító igazolványa átadásával eleget tett. Mivel a F. I. r. törzsőrmester a panaszoson alkoholszagot érzett, ezért az ittasság ellenőrzéséről szóló 27/2010. (OT 14.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) 6. pontjában foglaltak szerint nyilatkoztatta őt arra vonatkozóan, hogy mikor fogyasztott utoljára alkoholt. A panaszos az alkoholfogyasztás tényét tagadta.

A fentieket követően a r. törzsőrmester a panaszossal szemben az ORFK utasítás 3. a) pontja alapján Dräger, Arab 0469 típusú alkoholszondát alkalmazott, amely megfújást követően 0,63 mg/l értéket jelzett. Ezen értéket a r. törzsőrmester a helyszínen a panaszosnak is megmutatta. Az alkoholszondás vizsgálatot követően a panaszos rendőri kérdésre elmondta, hogy az

alkoholfogyasztás tényét nem ismeri el, az alkoholszonda 0,63 mg/l-es pozitív mérési eredményét vitatja, azt azonban kijelentette, hogy tüdőbetegsége, testhőmérséklet emelkedése nincs.

Figyelemmel arra, hogy az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII.28.) Korm rendelet (továbbiakban: Szabs. r.) 42. § (1) bekezdés b.) pontja szerint minősülő „ittas vezetés” szabálysértése miatt csak az vonható felelősségre, aki a „nem gépi meghajtású járművet szeszes italtól befolyásolt állapotban vezet vagy hajt” illetőleg figyelemmel arra, hogy ezen alkoholtól befolyásolt állapotot csak hitelesített (Seres, Dräger Alcolotest 7110) légalkohol mérő készülékkel, vagy vérvétel esetén orvos-szakértői vélemény alapján lehet bizonyítani, további mintavétel elvégzése vált szükségessé.

Tekintettel arra, hogy a V. Települési Rendőrőrsön hiteles légalkohol mérőeszköz az intézkedés idején nem állt rendelkezésre, az ORFK utasítás 25. pontja alapján a panaszos vonatkozásában vér- és vizeletmintavétel elvégzése vált szükségessé, ezért a r. törzsőrmester felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy vér- és vizeletmintavétel végett a v. Települési orvosi rendelőbe fogja előállítani.

A fentieket követően a r. törzsőrmester felhívta az intézkedés alá vont személy figyelmét arra, hogy vele szemben az előállítást megelőzően közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrése érdekében ruházat-átvizsgálást fognak végrehajtani, melyet a panaszos megértett és tudomásul vett.

A fentieket követően a rendőrök nevezett személynél a rendőrségről szóló 1994 évi XXXIV. tv. (továbbiakban: Rtv.) 31. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007 (XII. 23.) IRM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 40. § (2) bekezdés c.) pontjában foglaltakra is ruházat-átvizsgálást hajtottak végre, melyet követően a Rtv 48. § c.) pontja alapján panaszossal szemben szökés, és támadás megakadályozása végett bilincset alkalmaztak, (figyelemmel az előállítás tényére, valamint arra, hogy a panaszos az intézkedés során több alkalommal is fennhangon sérelmezte, hogy miért nem másokkal szemben kezdeményeznek intézkedést, hagyják őt békén), mely sérülést nem okozott.

A bilincshasználatot megelőzően az intézkedő rendőrök felhívták a panaszos figyelmét arra, hogy vele szemben szökés és támadás megakadályozása érdekében bilincset alkalmaznak.

A fentieket követően a panaszost vér- és vizeletmintavétel elvégzésére a V. Települési Rendőrőrsre, majd pedig onnan folyamatos őrzést követően a települési Körzeti Orvosi Rendelőbe állították elő, ahol 16 órakor 708219 jelzőszámon vér, majd pedig ezt követően 16 óra 10 perckor 615519-es jelzőszámon vizeletmintavételre került sor. Megállapítható, hogy a panaszos a szükséges mintavételeket megelőzően tagadta az alkoholfogyasztás tényét, melyet később azonban a mintavételek során a körzeti orvosnak elismert.

A szükséges mintavételek elvégzését követően a panaszost a V. Települési Rendőrőrsről a rendőrök 16 óra 50 perckor szabadon bocsátották. Az intézkedéssel kapcsolatban az őrsparancsnok szerint megállapítható, hogy a panaszos a szükséges mintavételeket követően kijelentette, hogy továbbra sem ismeri el az alkoholfogyasztás tényét, és ne is

reménykedjenek abba, hogy a bírságot be fogja fizetni, inkább feljeleníti az intézkedő rendőröket.

A fenti kijelentéseket követően az intézkedő rendőrök a panaszost jogorvoslati lehetőségeiről szóban ismételt felvilágosították, amely felvilágosítás egyébként a V. Települési Rendőrőrs folyosójának falán mindenki számára szabadon hozzáférhető, jól látható helyen szintén el vannak helyezve.

Az intézkedés alkalmával a panaszos nem hivatkozott arra az intézkedő rendőröknek, hogy nincs nála a szemüvege, és ezért az elé tárt iratokat nem tudja elolvasni, hiszen az orvosnál készült iratokat is elolvasta, majd aláírta.

Az intézkedésben résztvevő rendőrök által viselt ruházat a 10/2010. (OT 6.) ORFK utasításában meghatározott rendszeresített nyári szolgálati öltözetből és rendszeresített kényeszerítő eszközökből állt.

A panaszossal szemben a H. Városi Rendőrkapitányság V. Települési Rendőrőrs a fenti intézkedés vonatkozásában a KRESZ 4. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a KRESZ 29. § (2) bekezdésnek megszegése miatt szabálysértési eljárást kezdeményezett.

Az intézkedésben részt vevő rendőrök vonatkozásában megállapítható, hogy F. I. törzsőrmester 2003-tól, míg F. P. r. törzsőrmester 2007-től teljesít hivatásos szolgálatot. Mindkét rendőr vonatkozásában elmondható, hogy munkájukat mind a kollégák, mind pedig az állampolgárok által elismert magas szakmai színvonalon, differenciáltan végzik, intézkedéseikkel kapcsolatosan panasz jelen ideig nem volt.

2) A panaszossal szemben hozott 098003/597-6/2011/szabs. számú 2011. május 25-én kelt határozat rögzíti, hogy a panaszost ittas vezetés és a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetése miatt pénzbírsággal sújtotta a szabálysértési hatóság.

Az indokolás rögzíti, hogy a szabálysértési eljárás rendőri feljelentés alapján indult a panaszos ellen, aki 2011. május 4-én 15 óra 40 perckor V. Település belterületén a kerékpárján ülve közlekedett. A panaszost a szolgálatban lévő rendőrök ellenőrzés alá kívánták vonni, megállásra intették, melynek - szabálytalanul - úgy tett eleget, hogy az útról való letérését karjelzéssel nem jelezte. Továbbá a rendőri ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy az eljárás alá vont a kerékpárjával úgy vett részt a közúti közlekedésben, hogy szervezetében szeszital fogyasztásából származó alkohol volt, a vele szemben alkalmazott Dräger típusú alkoholszonda 0,63 mg/l értéket jelzett. Az eljárás alá vont az alkoholfogyasztás tényét nem ismerte el, ezért őt a rendőrök a v. települési orvosi rendelőbe előállították, ahol a vér- és vizeletvételt elvégezték. Az ügybe bevont Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Szolnoki Intézete megállapította, hogy nevezett személy véralkohol szintje a cselekmény időpontjában 1,40 ezrelék volt, mely enyhe fokú alkoholos befolyásoltságnak felelt meg.

Az eljárás alá vont személy fenti cselekményével megvalósította a KRESZ 4. § (1) bekezdés e) pontjába, valamint a 40. § (1) bekezdésébe ütköző Szabs. r. 42. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő ittas vezetés valamint 54. § (1) bekezdése szerint minősülő közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést, mely miatt halmazati

büntetésként 129000 (százhuszonkilencezer) forintig terjedő pénzbírsággal sújtható. A pénzbírság kiszabásánál enyhítő körülményként értékelték, hogy szabálysértés elkövetése miatt két éven belül szabálysértési hatóság jogerősen nem marasztalta el.

3) A panaszos 2011. június 5-én kifogást nyújtott be a szabálysértési határozattal szemben, amelyben előadta, hogy a rendőrségi iratok állításaival szemben az alkoholfogyasztás tényét rögtön elismerte. Szemüveg nélkül nem tudta elolvasni azokat az iratokat, amelyek szerint nem kérte a törvényes képviselője jelenlétét. A pénzbírság vonatkozásában részletfizetési kedvezményt kért.

4) Az előállítás végrehajtásáról, illetve kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló 09030/2566/2011/id számú 2011. május 4-én kelt jelentés szerint a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés szerinti igazoltatást, a 31. § (1) bekezdés szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását alkalmazták és a 33. § (2) bekezdés c) pontja alapján vérvétel, mintavétel céljából állították elő.

Az intézkedés során az Rtv. 48. § c) pontja alapján a szökés megakadályozása végett bilincset alkalmaztak 15 óra 40 perctől 15 óra 45 percig. Az intézkedés során anyagi kár vagy sérülés nem keletkezett.

Az intézkedés alapjául szolgáló eseményleírás rögzíti, hogy a r. törzsőrmester a fenti napon és időben szolgálata teljesítése során észlelte, amint a panaszos a kerékpárján ülve közlekedik V. település belterületén. A panaszost megállásra intette, melynek úgy tett eleget, hogy az útról való letérését karjával nem jelezte. Az igazoltatás során "Dräger" típusú alkoholszondát alkalmazott, amelynek reagense pozitív értéket 0,63 mg/l-t jelzett. A panaszos az alkoholfogyasztás tényét nem ismerte el, ezért a fentiekre való tekintettel a panaszost előállították a vámospécsi orvosi rendelőbe vér- és vizeletvétel céljából, ahol 16 órakor a 708219 jelzőszámon a vért, 16 óra 10 perckor 615549 jelzőszámon a vizeletet levették. A panaszossal szemben a KRESZ 4. § (1) bekezdés c) pontjába, és a KRESZ 29. § (2) bekezdésbe ütköző szabálysértések miatt szabálysértési feljelentést tettek, mely tényt közölték a panaszossal, amit ő tudomásul vett.

Az előállítás okáról a tájékoztatót és az előállítás idejéről szóló igazolást átadták a panaszosnak. Az előállítás oka 16 óra 50 perckor megszűnt, amikor a panaszost szabadon bocsátották.

5) Az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló, 2011. május 4-én készített parancsnoki vélemény és kivizsgálás rögzíti, hogy az Rtv. 29. § (1) bekezdés szerinti igazoltatás, a 31. § (1) bekezdés szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, a 33. § (2) bekezdés c) pontja szerinti vérvétel, mintavétel céljából történt előállítás jogszerű és szakszerű volt. Az Rtv. 48. § c) pontja alapján történt bilincshasználat jogszerű és szakszerű volt. Az intézkedés arányos volt.

6) A rendőrségi előállítás időtartamáról 2011. május 4-én kiállított igazolás rögzíti, hogy az előállítás 15 óra 40 perctől 16 óra 50 percig tartott. A panaszos hozzátartozója vagy képviselője kiértesítését figyelmeztetés ellenére sem kérte. Az intézkedés ellen panasszal nem élt, élelmezést nem kért.

7) A 2011. május 4-én kiállított orvosi igazolás szerint a panaszos enyhén-közepesen ittas volt. Külsérelmi nyom nem látható rajta.

8) A 2011. május 4-én 16 órakor kiállított 708219 sz. vérvételi jegyzőkönyv szerint a panaszos elmondása szerint 15 órakor fogyasztott utoljára alkoholt, 1 dl bort, 2 dl sört és 0,3 dl töményt. A vérvétel időpontja 16 óra volt. A lehelete enyhén alkohol szagú, pupillák fényre jól reagálnak, térben és időben jól tájékozott, beszéde jól tagolt, magatartása rendezett. Enyhén ittas a klinikai adatok alapján.

9) A 2011. május 4-én 16 óra 10 perckor kiállított 615519 sz. vérvételi (vizeletvételi) jegyzőkönyv szerint a panaszos 15 órakor fogyasztott elmondása szerint utoljára alkoholt, 1 dl bort, 2 dl sört és 0,3 dl töményt. A mintavétel időpontja 16 óra volt. A lehelete enyhén alkohol szagú, pupillák fényre jól reagálnak, térben és időben jól tájékozott, beszéde jól tagolt, magatartása rendezett. Enyhén ittas a klinikai adatok alapján.

10) A 2011. május 11-én kelt igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint, mely a 708219 sz. vérvétel alapján készült, a panaszos véralkoholszintje 1.4 ezrelék. A vizsgálati alany a cselekmény elkövetése idején enyhe fokú alkoholos befolyásoltság alatt állhatott.

11) A 2011. május 11-én kelt igazságügyi orvosszakértő vélemény szerint, mely a 615519 sz. vérvételi (vizeletvételi) jegyzőkönyvvel levett minta alapján készült, a panaszos vizeletéből megállapítható véralkoholszintje 1.77 ezrelék volt. Egyebekben a szakvélemény formanyomtatványa nincs kitöltve.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján az alábbi megállapításra jutott.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ában foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz való jogát, az 54. § (1) bekezdése szerinti emberi méltósághoz való alapvető jogát és az abból levezetett testi épséghez való jogát, továbbá az 55. § szerinti személyi szabadsághoz való jogát.

1) A Testületnek elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a sérelmezett események vizsgálatára a hatásköre kiterjed-e.

A Testület hatáskörét az Rtv. szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával

összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
 - a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
 - a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),
- tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos a rendőrök fent ismertetett intézkedését, illetőleg a rendőrök ennek során tanúsított magatartását kifogásolta, amelyre a Testület hatásköre a Rtv. 92. § (1) bekezdés, illetőleg az Rtv. 29.§-a , és a 44. §-a alapján megállapítható.

Ugyanakkor a Testületnek az idézett jogszabályi előírás alapján nincs hatásköre annak megállapítására, hogy a panaszos magatartásával szabálysértést valósított-e meg, továbbá arra sem, hogy a panaszossal szemben indult szabálysértési eljárást felülbírálja.

2) A panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratok alapján a Testület vizsgálta a panaszos igazoltatásának jogszerűségét és indokoltságát.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. §-a értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, bünfelderítési célú ellenőrzés. A rendőrség az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében; közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

Az Rtv. 44. § (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr a közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A közlekedésrendészeti intézkedés során tehát a rendőrség ellenőrizheti a közlekedési rendszabályok megtartását mind a jármű, mind pedig a kerékpáros vonatkozásában. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal – megilleti.

A Szabs. r. 42. § (1) bekezdése szerint az ittas vezetés szabálysértését valósítja meg az, aki vasúti vagy légi járművet, gépi meghajtású vízi járművet, úszó munkagépet, továbbá közúton vagy a közforgalom előtt el nem zárt magánúton gépi meghajtású járművet úgy vezet, hogy szervezetében szeszes ital fogyasztásából származó alkohol van, vagy a jármű vezetését ilyen állapotban lévő személynek engedi át, vagy nem gépi meghajtású járművet szeszes italtól befolyásolt állapotban vezet vagy hajt.

A rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségről az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik, ami szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 3. §-ának (1) bekezdése tovább részletezi a fenti kötelezettséget, eszerint bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

Az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés szerint az intézkedő járőr azért kezdeményezett közlekedésrendészeti intézkedést, mert látta, hogy a panaszos a kerékpárjával közlekedik az utcán. Az őrparancsnok jelentése pedig akként fogalmaz, hogy az intézkedésre azért került sor, mert a panaszos az úton kerékpárjával – szemmel láthatóan – bizonytalanul közlekedett.

A Testület nem vizsgálja, hogy a panaszos cselekménye megvalósította-e a szabálysértés tényállását, csupán azt értékeli, hogy a panaszos magatartása megfelelő szintű gyanút biztosított-e a rendőri intézkedéshez.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök az Rtv. 44. § alapján pusztán azért, mert a panaszos közúton kerékpárral közlekedett – arra okot adó egyéb körülmény nélkül is – megfelelő felhatalmazás birtokában jártak el és kezdték meg a panaszos igazoltatását.

A rendőrök intézkedésre ugyanakkor az Rtv. 29.§ (1) bekezdése is megfelelő jogalapot biztosított, tekintettel arra, hogy a panaszos bizonytalan közlekedése az úton felvetette az ittas vezetés szabálysértésének gyanúját, aminek észlelése a rendőrök intézkedési kötelezettségét vonta maga után.

A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőrök a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában jártak el a panaszossal szemben. A Testület ehelyütt ismételten megjegyzi, hogy ez a megállapítása nem jelent az ügyben érdemi állásfoglalást a szabálysértés elkövetésével kapcsolatban.

3) A panaszos sérelmezte, hogy vele szemben ruházatátvizsgálást alkalmaztak. Megalázónak és sértőnek érezte az intézkedést.

Az Rtv. 31. § lehetővé teszi, hogy akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja. A ruházat átvizsgálását - halaszthatatlan eset kivételével - az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti. Az intézkedés nem történhet szemérem sértő módon.

Az őrparancsnok jelentésében előadta, hogy az előállítás tényére történt figyelmeztetést követően a r. törzsrőrmester felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy vele szemben az előállítást megelőzően közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrése érdekében ruházat átvizsgálást fognak végrehajtani, melyet a panaszos megértett és tudomásul vett.

A fent ismertetett jogszabály mérlegelési jogkört biztosít a rendőrnek abban a kérdésben, hogy mikor alkalmaz ruházat átvizsgálást, azonban ezt a mérlegelési jogkört mindig az Rtv. 15. §-ba foglalt arányosság követelményének keretein belül kell értelmezni. („A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”)

A jelen esetben a ruházat átvizsgálásra megfelelő jogszabályi felhatalmazás alapján került sor, az intézkedés pedig nem okozott a célja eléréséhez szükségesnél nagyobb jogkorlátozást a panaszosra nézve, ezért **a panaszos emberi méltóságához való joga nem sérült, mert az alapjog korlátozására jogszerűen került sor.**

4) A Testület ezt követően vizsgálta a bilincs alkalmazásának jogszerűségét.

A kényszerítő eszközök alkalmazásának általános szabályait az Rtv. 16. §-a rendezi, eszerint a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Az Rtv. 48. §-a alapján a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy önkárosításának, támadásának, illetve szökésének megakadályozására, vagy ellenszegülésének megtörésére.

A bilincs alkalmazásának szabályait a Szolgálati Szabályzat 60.§-a tovább részletezi. „Bilincs alkalmazása különösen azzal szemben indokolt:

- a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,
- b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, illetve az intézkedésben közreműködőt megtámadja,
- c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,
- d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,
- e) aki önkárosító magatartást tanúsít, vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget.”

A bilincselés történhet két vagy több ember kezének egymáshoz bilincselése, vagy kezek előre, illetve hátra bilincselése, illetve indokolt esetben lábak egymáshoz bilincselése, vagy indokolt esetben tárgyhoz bilincselés útján. [Szolgálati Szabályzat 60. § (4) bekezdés]

A bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadásától, illetve szökéstől. [Szolgálati Szabályzat 60. § (6) bekezdés]

Nem minősül embertelen, megalázó bánásmódnak a személy fekvő helyzetben történő megbilincselése, ha arra támadása vagy erőszakos magatartása miatt került sor. [Szolgálati Szabályzat 60. § (7) bekezdés]

A kényszerítő eszközök alkalmazásáról szóló jelentés rögzíti, hogy a panaszossal szemben az intézkedő rendőrök Rtv. 48. § c) pontja alapján a szökés megakadályozása érdekében bilincset alkalmaztak.

A kényszerítő eszköz alkalmazása előtt a figyelmeztetés megtörtént. A bilincset 15 óra 40 perc és 15 óra 45 perc között alkalmazták a panaszossal szemben a Szolgálati Szabályzat 60. § (4) bekezdés b) pontja alapján a kezek előre illetve hátra bilincselésével.

Az őrsparancsnok jelentésében előadta, hogy a bilincselésre a szökés és a támadás megakadályozása végett volt szükség, figyelemmel az előállítás tényére, és arra, hogy a panaszos az intézkedés során több alkalommal is fennhangon sérelmezte, hogy miért nem másokkal szemben kezdeményeztek a rendőrök intézkedést.

A panaszos panaszbeadványában ezzel szemben előadta, hogy együttműködött a rendőrökkel, az alkoholfogyasztás tényét elismerte. Ráadásul a fizikai adottságai (52 kg-os testsúlya, 152 cm-es magassága, az idős kora) egyébként sem indokolták volna, hogy vele szemben így lépjenek fel a rendőrök.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök előadásában nincs olyan elem, ami bármelyik, az általuk – akár jogszabályhellyel [Rtv. 48.§ c) pont], akár leírással [Rtv.48. § b) pont] – megjelölt bilincselési ok alkalmazását megalapozta volna. A jelentésekben a rendőrök nem számolnak be sem szökésről, sem erre utaló magatartásról, sem támadásról, sem olyan aktív ellenszegülésről, ami indokolta volna a bilincs alkalmazását.

Önmagában az a tény, hogy a panaszos sérelmezte, hogy miért vele szemben intézkednek mások helyett, nem alapozza meg sem a szökés, sem a támadás veszélyét, de még csak aktív ellenszegülésnek sem minősül, ráadásul önmagában az előállítás szükségessége szintén nem alapozza meg a bilincs alkalmazását.

Felhívja továbbá a Testület a rendőrség figyelmét arra tényre, hogy amennyiben a jelen esetben fenn is állt volna a szökés vagy a támadás veszélye, csak akkor lett volna alkalmazható a bilincs – figyelemmel az Rtv. 15. §-ban és a 16. § (1) bekezdésben foglalt arányosság követelményére, illetve a Szolgálati Szabályzat 58.§ (1) bekezdésben előírt fokozatosság elvére –, ha a testi kényszer alkalmazása nem vezetett volna eredményre, vagy már eleve kilátástalan lett volna az enyhébb kényszerítő eszköz alkalmazásának sikere.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint súlyos mértékben sérült a panaszos emberi méltóságához való joga, mivel a bilincs alkalmazására jogalap nélkül került sor.

5) Ezt követően a Testület az előállítás jogszerűségét vizsgálta.

a) Az előállítási okokat az Rtv. 33. §-a szabályozza, egy részüket kötelező jelleggel [(1) bekezdés], míg egy másik esetcsoportban mérlegelési jogkört adva az intézkedő járőrnek [(2) bekezdés]. Ez utóbbi szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,

„c) akitől bűncselekmény gyanúja vagy szabálysértés bizonyítása érdekében vizeletvétel vagy véralkohol-vizsgálat céljából vérvétel, valamint műtétnek nem minősülő módon egyéb mintavétel szükséges.”

A mintavétel céljából történő előállítás szabályait a Szolgálati Szabályzat 44. § -a tovább részletezi: „Ha az előállított az Rtv. 33. §-a (2) bekezdésének c) pontjában írt vizsgálatnak önként aláveti magát, és a rendőri szervhez történő előállítására más ok nem áll fenn, a

vizsgálat után el kell bocsátani. A vizsgálat céljából előállított személytől a mintavétel, szükség esetén – törvényben meghatározott keretek között – kikényszeríthető. Ilyenkor a mintavételre rendőrorvost, ahol ez nem lehetséges, vagy késedelmet okoz, ott az állami egészségügyi szolgálat orvosát kell igénybe venni.”

A már hivatkozott ORFK utasítás 6-28. pontja rendezi az ittasság ellenőrzésének módozatait. Eszerint amennyiben az alkoholeszterrel végzett mérés eredménye a 0,5 mg/l légalkoholértéket nem haladja meg, szóban nyilatkoztatni kell az érintettet, hogy tüdőbetegségben szenved-e, illetve van-e testhőmérséklet emelkedése. Abban az esetben, ha a 25. pont alapján nem áll fenn a vér- és vizeletminta vétel esete, továbbá az alkoholfogyasztás tényét vagy az azzal megvalósított jogsértést szabálysértési eljárásban értékelik, az intézkedés alá vont személyt nyilatkoztatni kell arról, hogy a mérési eredményt elfogadja-e. Amennyiben úgy nyilatkozik, hogy elfogadja, akkor az előző nyilatkozatait és a mérés eredményét az 1. számú melléklet szerinti Nyilatkozat kitöltésével rögzíteni kell. A Nyilatkozat rögzítését követően további mintavételre intézkedni nem kell. (9. pont)

Abban az esetben, ha az intézkedés alá vont személy a 9. pont szerinti mérési eredményt nem fogadja el (a Nyilatkozatot nem írja alá), szóban nyilatkoztatni kell arról, hogy hajlandó-e magát alá vetni hiteles mérőeszkőzzel történő vizsgálatnak. Ha úgy nyilatkozik, hogy hajlandó, hiteles mérőeszkőzzel történő mérésre kell intézkedni. Ennek érdekében az intézkedés alá vont személyt kielégzett levegő hiteles mérőeszkőzzel történő megvizsgálása érdekében elő kell állítani, kivéve, ha a mérőeszköz az ellenőrzés helyszínén rendelkezésre áll. (11. pont)

Amennyiben az alkoholeszterrel végzett mérés eredménye a 0,5 mg/l légalkohol értéket meghaladja, az intézkedés alá vont személyt szóban nyilatkoztatni kell arról, hogy hajlandó-e magát alávetni hiteles mérőeszkőzzel történő vizsgálatnak, továbbá arról, hogy szenved-e tüdőbetegségben, vagy van-e testhőmérséklet emelkedése.

Abban az esetben, ha hajlandó magát a vizsgálatnak alá vetni és nyilatkozata szerint nem szenved tüdőbetegségben és nincs testhőmérséklet emelkedése, hiteles mérőeszkőzzel történő mérésre kell intézkedni. Ennek érdekében az intézkedés alá vont személyt a vizsgálat érdekében elő kell állítani, kivéve, ha a mérőeszköz az ellenőrzés helyszínén rendelkezésre áll. (12. pont)

A 25. pont szabályozza a vér- és vizeletmintavétel módját, amely szerint az alkoholfogyasztásra vonatkozó szakértői vizsgálatához szükséges vérvételre és lehetőleg közel azonos időben végzett vizeletminta vételre kell intézkedni, amelyet a cselekményt követően a legrövidebb időn belül végre kell hajtani, ha az intézkedés alá vont személy

- a) az alkoholszondával, az alkoholeszterrel vagy a hiteles mérőeszkőzzel végzett ellenőrzést megtagadja,
- b) olyan állapotban van, amely meggátolja az alkoholszonda, alkoholeszter, a hiteles mérőeszköz eredményes alkalmazását,
- c) nyilatkozata szerint tüdőbetegségben szenved, vagy testhőmérséklet emelkedése van, és az ittasság ellenőrzés eredménye, illetve az ittasság érzékelhető külső jegyei alapján a szeszes ital fogyasztás gyanúja fennáll,
- d) az egészségi állapotára (tüdőbetegségére, testhőmérséklet emelkedésére) vonatkozó nyilatkozat megtételét vagy annak aláírását megtagadja,
- e) hiteles mérőeszkőzzel történő első mérés foganatosítása a cselekmény időpontjától számított 30 percen belül nem hajtható végre
- f) a jegyzőkönyv aláírását megtagadja,
- g) a hiteles mérőeszköz mérési eredményét kétségbe vonja és véralkohol-vizsgálatot kér,

h) nyilatkozata, vagy az ez irányú ellenőrzés eredménye alapján szervezetében a vezetési képességre hátrányosan ható szer jelenléte valószínűsíthető, és az ittasság ellenőrzés eredménye, illetve az ittasság érzékelhető külső jegyei alapján a szeszes ital fogyasztás gyanúja fennáll,

i) nyolc napon túl gyógyuló sérülést, vagy annál súlyosabb kimenetelt eredményező közlekedési, illetve a közlekedés körében segítségnyújtás elmulasztása, vagy cserbenhagyás bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható, és az ittasság ellenőrzés eredménye, illetve az ittasság érzékelhető külső jegyei alapján a szeszes ital fogyasztás gyanúja fennáll,

j) a gyanú szerint a cselekmény után szeszes italt fogyasztott vagy az ittasság ellenőrzés előtt a helyszínt elhagyta, és az ittasság ellenőrzés eredménye, illetve az ittasság érzékelhető külső jegyei alapján a szeszes ital fogyasztás gyanúja fennáll.

A rendőri jelentések szerint a panaszossal szemben a helyszínen Dräger, Arab 0469 típusú alkoholszondát (alkoholtesztet) alkalmaztak, aminek a mérési eredménye 0,63 mg/l értéket jelezett. A panaszos azonban a helyszínen nem ismerte el az alkoholfogyasztás tényét, a mérési eredményt nem fogadta el. A rendőrök nyilatkoztatták a panaszost a tüdőbetegségéről, és a testhőmérsékletéről. Ezért az intézkedő rendőrök a panaszost 15 óra 40 perckor vér és vizeletvétel céljából előállították a helyi orvosi rendelőbe, majd a mintavételt követően 16 óra 50 perckor – mivel az előállítás oka megszűnt – szabadon bocsátották. Az őrsparancsnok ezt az előadást azzal egészítette ki, hogy a vér és vizeletminta vételre azért volt szükség, mert a helyi rendőrorosn nem állt rendelkezésre hiteles légalkohol-mérő berendezés.

A panaszosi előadásban ezzel szemben az szerepel, hogy a panaszos az alkoholfogyasztás tényét a helyszínen elismerte.

Az ellentmondó előadások miatt a Testület nem tudott abban állást foglalni, hogy az alkoholfogyasztás tényét elismerte-e a panaszos a helyszínen, ugyanakkor az alkoholtesztterrel mért 0,63 mg/l érték – az ORFK utasítás szerint – mindenképpen szükségessé tette a hiteles mérőeszközzel történő ellenőrzést.

A V. Települési Rendőroros a megküldött adatok alapján nem rendelkezik hiteles légalkohol-mérő berendezéssel. A rendőroros közelében két rendőorkapitányság van, egyrészt a H. Városi Rendőorkapitányság, másrészt a D. Városi Rendőorkapitányság. A H. Városi Rendőorkapitányság és a rendőroros közötti távolság kb. 37 km, amit kb. 40-45 perc alatt lehet gépjárművel megtenni. A D. Városi Rendőorkapitányság gépjárművel kb. 30-32 perc távolságra volt az intézkedés helyszínétől.

Mindezek alapján a hiteles mérőeszközzel történő első mérés foganatosítása a cselekmény időpontjától számított 30 percen belül nem volt végrehajtható, ezért az ORFK utasítás rendelkezéseinek megfelelően (25. pont e) alpont) szükséges volt a panaszos alkoholbefolyásoltságának ellenőrzése vér-, illetve vizelet-mintavétellel.

Az Rtv. fent idézett szakasza mérlegelési jogkört enged az intézkedő rendőrnek abban a kérdésben, hogy a szabálysértés vagy bűncselekmény bizonyítása érdekében szükséges mintavétel biztosításához előállítja-e az eljárás alá vont személyt. Tekintettel arra, hogy a jelen esetben az ittasság kérdése, illetve a befolyásoltság mértéké másfént nem volt hitelt érdemlően ellenőrizhető, **a Testület álláspontja szerint a panaszos mintavétel céljából történő előállítására megfelelő jogalap birtokában, jogszerűen került sor, így ennek kapcsán nem sérül a panaszos személyi szabadsághoz való joga.**

b) A Testület az előállítás jogalapjának vizsgálatán túl a szabadságkorlátozás időtartamát is értékelte, amely kapcsán az alábbi megállapításokat teszi.

A rendőri jelentések és a panaszos részére kiadott igazolás rögzíti, hogy a panaszost a mintavételt követően a rendőrőrs épületéből – a szükséges igazolás kiállítását követően – 16 óra 50 perckor bocsátották szabadon.

Az iratokból kitűnik, hogy a mintavételt követően a panaszost a V. Települési Rendőrőrsre visszazállították, ahol kiadták részére az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerinti igazolást. Az előállítás időtartama mindösszesen 1 óra 10 perc volt.

Az Rtv. 33. §-a szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Testület a kérdés vizsgálata kapcsán figyelemmel volt az Rtv. 15. §-ában foglalt – fent idézett – arányosság követelményére, továbbá a Szolgálati Szabályzat – már szintén utalt – 44. §-ában foglaltakra.

A hivatkozott rendelkezések alapján a panaszos előállításának bő egy órás időtartamát a Testület az elvégzett cselekményekhez mérten nem értékelte aránytalanul hosszúnak, mivel nem haladta meg az intézkedés céljának eléréséhez szükséges időtartamot.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítása időtartama miatt nem sérült, az alapjog korlátozására jogszerűen került sor.

6) A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök úgy írtak vele alá különféle papírokat, hogy nem volt nála a szemüvege, ezért nem tudta elolvasni azokat, így azok valóságtartalmát nem ellenőrizhette.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése szerint az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

Az őrsparancsnok jelentésében előadta, hogy az intézkedés alkalmával a panaszos nem hivatkozott arra az intézkedő rendőröknek, hogy nincs nála a szemüvege, ezért az elé tárt iratokat nem tudja elolvasni. Az intézkedő rendőrök enélkül pedig nem tudhatták ezt, hiszen az orvosnál készült iratokat is elolvasta, majd aláírta a panaszos.

Tekintettel arra, hogy a panaszosi előadás nem tartalmaz arra vonatkozóan adatot, hogy jelezte-e a panaszos az intézkedő járőröknek, vagy az orvosi rendelőben bárkinek, hogy szemüveg nélkül nem tudja megfelelően elolvasni az iratokat, ezért a Testület azt a rendőri előadást fogadta el, hogy ezt a problémát a panaszos az intézkedés alkalmával nem jelezte.

A Testület álláspontja szerint mivel a panaszos nem szólt a rendőröknek, hogy nem tudja elolvasni az iratokat és a felmerülő körülmények sem utaltak arra, hogy a

panaszos nem látja az iratokat, így a rendőröknek e tekintetben nem keletkezett semmilyen többletkötelezettségük, amit elmulasztottak volna, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

7) A panaszos kifogásolta továbbá, hogy az intézkedő járőrök nem tájékoztatták a jogairól.

Tekintettel arra, hogy a panaszos nem jelölte meg, hogy pontosan milyen jogáról nem tájékoztatták az intézkedő rendőrök, a Testület valamennyi azon – az Rtv-ben rögzített – tájékoztatási kötelezettség teljesítését megvizsgálta, amely jelen esetben az intézkedés és az előállítás kapcsán releváns lehet.

a) Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése előírja, hogy az intézkedő rendőr az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.

A rendőri jelentés szerint miután a panaszos a mintavételt követően kijelentette, hogy nem fogja befizetni a bírságot és feljeleníti az intézkedő rendőröket, a rendőrök tájékoztatták a jogorvoslati lehetőségeiről. Ez a tájékoztatás a rendőrség folyosójának falán elhelyezett tájékoztatóból mindenki számára megismerhető.

Tekintettel az ellentmondó előadásokra a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a jogorvoslati lehetőségre vonatkozó kioktatás megtörténtéről, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

b) Az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése rögzíti a fogvatartott személy azon jogát, hogy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Erről a jogosultságáról a fogvatartottat a rendőrségnek az előállítás során tájékoztatnia kell.

A rendőri jelentések erre vonatkozóan külön előadását nem tartalmazzák, azonban az előállítás időtartamáról készült igazolás rögzíti, hogy a panaszos figyelmeztetés ellenére hozzátartozója, illetve képviselője értesítését nem kérte. Az iratot a panaszos aláírásával látta el. A rendőrség által megküldött iratok között található szabálysértési kifogásban ugyanakkor a panaszos azt állította, hogy a szemüvege nélkül nem tudta elolvasni azokat az iratokat, amelyek szerint nem kérte a törvényes képviselője jelenlétét.

Tekintettel az ellentmondó előadásokra a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni az értesítési lehetőségre vonatkozó tájékoztatás megtörténtéről, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

IV.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy súlyos mértékben sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga a bilincs alkalmazása kapcsán, ugyanakkor az előállításra jogszerűen került sor, ezért nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. Az igazolások aláírásának módja kapcsán a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A felvilágosítási kötelezettség kapcsán pedig a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem tudta

megállapítani az ellentmondó bizonyítékok miatt. Mindezek miatt a Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. szeptember 14.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET